

A Joan Fuster

À

L'exposició "Joan Fuster. Mesura de totes les coses", es va poder veure a la Biblioteca del Casino de Manresa del 16 al 30 de novembre passats, dins dels actes de commemoració del 25è aniversari de la seva mort, el 21 de juny de 1992. El centre va exposar un recull de les frases més cèlebres dins l'univers fusterià, acompanyades del fons bibliogràfic i documental que posseeix la Biblioteca, amb la finalitat de donar a conèixer la figura i l'obra de l'escriptor valencià, un dels més importants assagistes europeus del segle XX. El pensament literari fusterià s'endinsa en el compromís intel·lectual del coneixement humà. Completava l'exposició una breu pinzellada biogràfica, i també ideològica, per tal de situar l'assagista com a impulsor de la cultura catalana en general, sobretot durant el difícil període històric en què li va tocar viure. Per als que ens volen tornar al seu vergonyós adoctrinament, són interessants les reflexions del mateix Fuster sobre la seva infància i joventut com a afiliat al Frente de Juventudes: «Com qualsevol altra criatura provinciana de la postguerra, vaig créixer intel·lectualment en la ignorància total i en la intoxicació doctrinària de la Dictadura». Estudia Dret a la Universitat de València.

De manera autodidacte, esdevé crític i columnista d'ofici: «Reivindiqueu sempre el dret a canviar d'opinió: és el primer que us negaran els vostres enemics». Abandona les posicions del regionalisme valencianista i a partir dels anys 50 adopta posicions catalanistes. «Qui està disposat a morir per un ideal, està en el fons, igualment, disposat a matar per l'ideal. Totes les doctrines que comencen amb uns màrtirs acaben amb una inquisició». El 1975 va rebre el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes i durant la Transició, especialment violenta al País Valencià per l'actuació de grups d'ultradreta que es mouen amb total impunitat, pateix tres atemptats amb bombes, els autors dels quals mai no van ser detinguts. «Es preferible parlar, parlar clar i dir-ho tot. Les paraules, o les mitges paraules, que se us quedaran dins el cos, se us hi podriran». Per a l'autor de "Nosaltres els valencians", la primera obligació d'un escriptor és de fer-se llegir. I afegia: «Un bon llibre sempre és una provocació». Referint-se als responsables de la Dictadura i la Transició, havia afirmat: «Fan la guerra per ofici, torturen per ofici, enganyen per ofici... És que no són capaços de guanyar-se la vida d'una altra manera?».